

at Anstalten er bleven mildere, i alt straffede 4 Gange, deraf 3 Gange med Spanskrør og 1 Gang med Birkeris. Det synes i hvert Fald, at der er foregaaet en Forandring i Retning af, at der tildeles meget mindre legemlig Straf, og for saa vidt jeg har eller vil faa noget med dette at gøre, vil jeg stadig have min Opmærksomhed henvendt paa, at der ikke straffes mere end højst nødvendigt.

Maa jeg til Slut for yderligere at konstatere min Stilling og undgaa Misforstaaelser sige, at der vel neppe findes nogen, det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds indbefattet, der mindre end jeg ønsker Anvendelse af legemlig Straf, hvad formentlig ogsaa vil fremgaa af min Stilling i sin Tid til Prygleloven og min Motivering deraf. Jeg ønsker den saa vist ikke anvendt mere end højst nødvendigt. Men efter at vi nu have faaet en Mand til Flakkebjerg, som det ærede Medlem saa vel som jeg er meget glad for, og som sikkert vil bestræbe sig af yderste Evne for at undgaa at anvende Prygl, har det dog vist sig, at det ogsaa for ham har været nødvendigt at anvende Legemsstraf. Ogsaa han har i den Tid, han har været der, anvendt Spanskrør adskillige Gange. Jeg er aldeles overbevist om, at der neppe er nogen, der nødigere gør det end han. Han er en Mand, der i høj Grad gaar op i sin Gerning og i høj Grad holder af Børnene og gør alt, hvad han kan, for dem. Jeg tror derfor, vi vanskeligt finde Mage til denne Bestyrer. Til Trods for dette har ogsaa han været nødt til i enkelte Tilfælde at anvende Legemsstraf. Jeg tør derfor heller ikke gaa med til at sige, at Legemsstraf i intet Tilfælde skal anvendes, men den skal kun anvendes saa sjældent som muligt og ikke mere end højst nødvendigt.

Lange: I Anmærkningerne til Finanslovens § 20, vedrørende Justitsministeriet, har jeg set en Bemærkning angaaende Apotekerfondens saalydende: „Udenfor Apotekerfondens er holdt en Afgift, der siden December Termin 1903 er svaret med 1,000 Kr. pr. Termin af Apoteket i Thisted, og som er indsat paa en særlig Sparekassebog, der pr. 31. August 1908 udviste et Indestaaende af 10,809 Kr. 23 Øre. Afgiften erlægges i 10 Aar.“ Endvidere staar der: „Ligeledes har Apotekeren i Vordingborg erklæret sig villig til for Udøvelse af Retten til Anlæg og Drift af et Hjælpeapotek i Lundby Stationsby at svare 1,000 Kr. aarlig i 10 Aar med 500 Kr. pr. Termin, at erlægge første

Gang i December Termin 1907. Disse Beløb bleve indsatte paa en særlig Sparekassebog, der pr. 31. August 1908 udviste et Indestaaende af 1,008 Kr. 05 Øre.“ Det er blevet mig meddelt fra forskellig Side, at disse to Afgifter, som altsaa ikke vedkomme de øvrige Beløb, skulle være fremkomne som Følge af den afgaaede Justitsministers noget vilkaarlige Administration. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister, hvorledes det hænger sammen dermed.

Naar det siges, at Afgiften af Apoteket i Thisted svares for at fritage vedkommende Mand for en Konkurrence, antager jeg, det ikke kan være muligt, thi det vilde dog være korrekt, hvis der var Brug for et Apotek til i Thisted, at faa et saadant anlagt i Stedet for at lade den paagældende Mand slippe med at betale 2,000 Kr. til en særlig Fond. Hvad Hjælpeapoteket i Lundby Stationsby angaar, antager jeg, at det korrekte vilde være ikke at lade det svare en Afgift, som er betydeligt større, end den i Virkeligheden kan svares efter Apotekerloven, der paa lægger de forskellige Apoteker en bestemt Afgift. Det var kun denne Henstilling, jeg vil rette til den højtærede Justitsminister.

Samtidig skal jeg sige, at naar den højtærede Minister i sit Svar til mig udtalte, at det er for tidligt, at Fonden begynder at virke, maa jeg fastholde, at vi dog ikke kunne blive ved paa den Maade at opsætte; thi skulle vi vente, til der er Kapital nok til at afløse alle de reelle Privilegier, vil det vare saa mange Aar, at der ikke kan være Tale om, at denne Fond kommer til at virke, som den bør. Den bør virke paa den Vis, at man indenfor et vist Beløb skaber en Mulighed for at skaffe saa mange Kandidater som muligt Apotek og holde Enkerne skadsløse ved at give dem en passende Pension, hvad der vil være et Gode for Enkerne.

Den anden Henstilling, jeg vil gøre, angaar den højtærede Kultusminister og vedrører Bevillingen paa § 21, IV. A. 1. b. De 200,000 Kr., Staten kan yde til Skolefondene til Forrentning og Afdrag af Byggegæld, foreslaar Ministeren udvidet til Opførelse af lukkede Gymnastiklokaler baade i Landsbyer og Købstæder og til Tilvejebringelse af Idrætspladser. Jeg skulde meget ønske, at man kunde udvide det til, at ogsaa Bygning af Sløjdllokaler kunde falde ind derunder. Mange Steder vil man modtage det med Glæde, om man kunde faa den samme Begunstigelse som fore-